

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem Mgr. Tomášem Blažkem ve věci

žalobce: **L. M.**
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Pod kaštany 245/10, 160 00 Praha

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 5. 2022, č. j. KUKHK-12801/DS/2022/Kj,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 5. 2022, č. j. KUKHK-12801/DS/2022/Kj, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč, a to do patnácti dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobce.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví specifikovaného rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 24. 2. 2022, č. j. MMHK/036172/2022/OP/Čih.

Správní orgán I. stupně shledal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Žalobci uložil pokutu ve výši 1 500 Kč a povinnost náhrady nákladů řízení ve výši 1000 Kč.

2. Přestupku se žalobce dopustil z nedbalosti tím, že dne 3. 2. 2022 ve 14:31 hodin v Hradci Králové, v ulici K Sokolovně ve směru od ulice Pod Kopcem směrem k ulici Zahradní, řídil osobní motorové vozidlo tovární značky Mercedes, registrační značky X, přičemž jím řízenému vozidlu byla měřícím zařízením TruCAM v. č. TC005157 umístěným na GPS souřadnicích $15^{\circ}50'22.93'' E$ $50^{\circ}13'32.51'' N$, na vzdálenost 136,5 m, naměřena rychlost 47 km/h. V daném místě však byla nejvyšší dovolená rychlost místní úpravou snížena na 30 km/h svislou dopravní značkou „B 20a – Nejvyšší dovolená rychlost“. Po odečtu tolerance odchylky v měření silničního měřidla (+/- 3 km/h při rychlostech do 100 km/h včetně) byla skutečná rychlost měřeného vozidla minimálně 44 km/h. Žalobce daný limit překročil o 14 km/h, čímž porušil dopravní značku „B 20a“ a povinnost účastníka provozu na pozemních komunikacích podle § 4 písm. c) zákona o silničním provozu.

II. Obsah žaloby

3. První žalobní námitka směřuje proti vymezení místa spáchání přestupku. Žalobce namítl, že vymezení místa spáchání přestupku ve výroku rozhodnutí nemá oporu v podkladech. O skutečném místě, na kterém došlo k jednání žalobce, přetrvávají pochybnosti, což namítl již v odvolání.
4. Ve výroku rozhodnutí je místo přestupku vymezeno jako *ulice K Sokolovně*, GPS $50^{\circ}13'32.51'' N$, $15^{\circ}50'22.93'' E$, a to na základě údajů obsažených v *Oznámení o podezření ze spáchání přestupku*. Jeho přílohou je však také písemnost s názvem *Nastavení GPS události č. 2020/05235*, v níž je na mapě označeno místo, ve kterém mělo probíhat měření rychlosti vozidla žalobce. Žalobce poukázal na to, že GPS souřadnice neodpovídají místu zakreslenému v přiložené mapě a jedná se tak o dvě odlišná místa. Žalovaný tuto odvolací námitku nevypořádal řádně v souladu s § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“). Z napadeného rozhodnutí nevyplývá, jak žalovaný vypořádal namítaný rozpor ve vymezení místa výrokiem rozhodnutí a mapou, do které zakreslili místo měření strážníci obecní policie.
5. Žalobce v této souvislosti také namítl, že nebyl měřen v úseku, ve kterém byla rychlost jízdy omezena na 30 km/h. Dopravní značka B 20a, zakládající povinnost jet rychlostí nejvýše 30 km/h, je umístěna v ulici K Sokolovně, poblíž č. p. 9. Tuto skutečnost žalobce dokládá fotografií dopravní značky v daném místě. Ve směru jízdy žalobce po asi 50 metrech následuje křižovatka s ulicí Zahradní. Za touto křižovatkou se však nachází pouze dopravní značka B 28 (zákaz zastavení) a dopravní značka B 20a, omezující nejvyšší dovolenou rychlost, již není opakována. Tuto skutečnost žalobce dokládá fotografií prostoru křižovatky ulice K Sokolovně s ulicí Zahradní. Žalobce je toho názoru, že byl zcela jednoznačně změřen až za křižovatkou s ulicí Zahradní, neboť GPS pozice $50^{\circ}13'32.51'' N$, $15^{\circ}50'22.93'' E$ se nachází v úseku ulice K Sokolovně, mezi křižovatkou s ul. Zahradní a s ul. K Zastávce, tj. ulicí následující (ve směru jízdy vozidla). Tuto skutečnost žalobce dokládá GPS pozicemi měření.

6. Jeho závěru odpovídá také fotografie z rychloměru, na které je vidět právě dopravní značka B 28 (zákaz zastavení) ze své rubové strany. Nemůže přitom jít o dopravní značku B20a, neboť ta je doprovázena dodatkovou tabulkou. Z fotografie z rychloměru je zřejmé, že pod dopravní značkou, kterou právě minulo vozidlo žalobce, žádná dodatková tabulka umístěna není. Tuto skutečnost žalobce dokládá zvětšenou fotografií z měření.
7. Druhý okruh žalobních námitek směřuje proti přezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí.
8. Podle žalobce předně nebylo prokázáno, že Městská policie Hradec Králové měřila rychlost vozidla v souladu s § 79a zákona o silničním provozu. Ačkoliv je ve správním spisu založen *Seznam míst určených k měření rychlosti Městskou policií Hradec Králové* od Policie ČR s platností do 31. 1. 2021, ve kterém je obsaženo i místo údajného spáchání přestupku, Policie ČR podmínila platnost předmětného seznamu určitými podmínkami vymezenými v jeho dolní části.
9. Již v odvolacím řízení žalobce namítl, že správní orgán I. stupně neprokázal splnění dané podmínky. Žalovaný na tuto námitku reagoval obecně, neboť konstatoval, že „[m]ěření probíhalo v úseku, který byl určen Policií ČR. Podmínka součinnosti s Policií ČR, která je uvedena v ust. § 79a zákona o silničním provozu tak byla splněna. Úsek byl jasně a přesně stanoven a skutečnost, že měření probíhalo v tomto úseku, byla náležitě zadokumentována.“ Pokud žalobce namítal, že místo, na kterém bylo měřeno, je sice vyjmenováno v souhlasu policie, avšak měření v něm policie dovolila jen za splnění určitých podmínek, jejichž splnění nebylo prokázáno, pak nelze tuto námitku vypořádat tvrzením, že místo měření je vyjmenováno v souhlasu policie. Takové tvrzení odvolací námitku nepostihuje.
10. Žalovaný nezohlednil podle žalobce také odvolací námitku týkající se nezákonnosti umístění dopravního značení B 20a (bod 8 odvolání). Žalobce doručil dne 3. 4. 2020 správnímu orgánu I. stupně doplnění odvolání, ve kterém vznesl právě uvedenou námitku pod bodem 8. Žalovaný tuto námitku nijak nevypořádal a v odůvodnění napadeného rozhodnutí se jí nijak nezabýval. V případě nezákonnosti umístění dopravního značení nemohl být žalobce postižen za přestupek, neboť jej nelze trestat za porušení nezákonně umístěné dopravní značky z důvodu nutnosti respektování zásady *z bezpráví právo nevzniká*. Napadené rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2008, č. j. 3 As 51/2007 - 84).
11. Žalobce navrhl, aby krajský soud zrušil napadené rozhodnutí a rozhodnutí správního orgánu I. stupně a věc vrátil k dalšímu řízení. Navrhl také, aby soud uložil žalovanému povinnost k náhradě nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

12. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a rekapituloval související skutkové okolnosti. K námitce nejednoznačného určení místa měření uvedl, že jej určil dostatečně jako „[...] v Hradci Králové, v ulici K Sokolovně ve směru od ulice Pod Kopcem směrem k ulici Zahradní jako řidič řídil osobní motorové vozidlo tovární značky Mercedes, registrační značky xx, přičemž jím řízenému vozidlu byla měřícím zařízením TruCAM v. č. TC005157, umístěným na GPS souřadnicích 15°50'22.93 E 50°13'32.51 N, na vzdálenost 136,5 m [...]“. Součástí oznámení o podezření ze spáchání přestupku ze dne 3. 2. 2020 je mapka s označením místa, kde bylo umístěno měřící

zařízení. Ve správním spisu jsou poté na listech č. 39 až 43 umístěny mapky a fotografie z místa měření, které prokazují, že bylo měřeno ve vymezeném úseku.

13. Měření probíhalo v úseku, který byl určen Policií ČR. Podmínka součinnosti s Policií ČR ve smyslu § 79a zákona o silničním provozu tak byla splněna. Úsek byl jasně a přesně stanoven a skutečnost, že měření probíhalo v tomto úseku, byla náležitě zadokumentována. Vzhledem k přehlednosti úseku, kde měření probíhalo, a krátké vzdálenosti schváleného úseku je zcela zřejmé, že neprobíhalo duplicitní měření.
14. Snímek z měření je čitelný, rychlost byla naměřena, nebyla hlášena chyba zařízení a měřicí zařízení bylo řádně kalibrováno a úředně ověřeno. V Oznámení podezření ze spáchání přestupku – dokumentace jsou uvedeny GPS souřadnice, které odpovídají místu měření, a dále je uvedena vzdálenost, na kterou bylo měření prováděno. Z výstupu z měřicího zařízení je též jednoznačně seznatelné, které vozidlo bylo měřeno, neboť záměrný bod je zcela jasně umístěn na vozidle žalobce. Dopravní značení v místě přestupku bylo zadokumentováno fotograficky na listu č. 8 spisu, bylo čitelné a viditelné. Na fotografii je zadokumentována dopravní značka B20a – „*Nejvyšší dovolená rychlost*“ s vyjádřením 30. Dále je pod značkou umístěna dodatková tabulka „*PO-PÁ 6-18*“. Žalovaný se dopravním značením zabýval ve svém rozhodnutí na str. 9, kde uvedl, že uvedená dopravní značka byla v místě měření umístěna a nebyla zakryta.
15. Vzhledem k tomu, že bylo měřeno na vzdálenost 136,5 metrů a záměrný kříž je umístěn na přední kapotě vozidla Mercedes, je zřejmé, že fotografie byla pořízena pod určitým úhlem, což umožnilo zachycení pouze části předmětné značky. Na sloupku je umístěna dopravní značka B20a – „*Nejvyšší dovolená rychlost*“ s vyjádřením 30, pod ní je umístěna dodatková tabulka „*PO-PÁ 6-18*“ a následuje dopravní značka B 29 – „*Zákaz zastavení*“. Tuto skutečnost žalovaný dokládá listinami z veřejně přístupných zdrojů.
16. Žalovaný navrhl, aby krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Posouzení věci krajským soudem

17. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného. Ve věci rozhodoval bez nařízení jednání v souladu s § 51 s. ř. s. Žalobu shledal důvodnou.
18. Podle správních orgánů žalobce jednáním podrobně popsaným v bodě 2. odůvodnění rozsudku porušil povinnost podle § 4 písm. c) zákona o silničním provozu „*řídít se světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace*“. Dopustil se tak přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, neboť při řízení vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h.

IV.A Nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí

19. Krajský soud se předně zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Žalobce totiž tvrdí, že ačkoliv je ve správním spisu založena listina *Seznam míst určených k měření rychlosti Městskou policií Hradec Králové od Policie ČR*, ve které je obsaženo i místo údajného spáchání přestupku, Policie ČR podmínila platnost předmětného seznamu určitými podmínkami vymezenými v jeho dolní části. Podle této podmínky

měla Městská policie zasílat plán měření na kalendářní týden za účelem zabránění duplicitního měření rychlosti v jednom úseku. Již v odvolacím řízení žalobce namítl, že správní orgán I. stupně neprokázal splnění dané podmínky. Žalovaný na tuto námitku reagoval obecně, neboť konstatoval, že „[m]ěření probíhalo v úseku, který byl určen Policií ČR. Podmínka součinnosti s Policií ČR, která je uvedena v ust. § 79a zákona o silničním provozu tak byla splněna. Úsek byl jasně a přesně stanoven a skutečnost, že měření probíhalo v tomto úseku, byla náležitě zadokumentována.“ Podle žalobce tedy tato námitka zůstala nevypořádaná.

20. Žalovaný nezohlednil podle žalobce také odvolací námitku týkající se nezákonnosti umístění dopravního značení B 20a. Žalobce doručil dne 3. 4. 2020 správnímu orgánu I. stupně doplnění odvolání, ve kterém vznesl právě uvedenou námitku pod bodem 8. Žalovaný však tuto námitku nijak nevypořádal a v odůvodnění napadeného rozhodnutí se jí nezabýval. Napadené rozhodnutí z těchto důvodů považuje za nepřezkoumatelné.
21. Z judikatury Nejvyššího správního soudu plyne, že rozhodnutí správního orgánu je nepřezkoumatelné, pokud z něj soud nemůže zjistit, o čem bylo rozhodnuto, jak bylo rozhodnuto, nebo proč tak bylo rozhodnuto. Z odůvodnění musí plynout vztah mezi skutkovými zjištěními a úvahami při hodnocení důkazů na straně jedné a právními závěry na straně druhé. Pokud by tomu tak nebylo, rozhodnutí by bylo nepřezkoumatelným, neboť by nedávalo dostatečné záruky pro to, že nebylo vydáno v důsledku libovůle (např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003 - 75, ze dne 24. 9. 2003, č. j. 7 A 547/2002 - 24, a ze dne 21. 12. 2006, č. j. 2 As 37/2006 - 63). Současné však nedostatečné odůvodnění rozhodnutí správního orgánu není důvodem pro jeho zrušení, pokud jsou skutkové údaje, z nichž správní orgán vycházel, obsahem správního spisu, a skutkové a právní úvahy správního orgánu, které vedly k vydání rozhodnutí, jsou ze spisu alespoň v základních rysech bez pochyb rekonstruovatelné (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 3. 2015, č. j. 1 As 229/2014 - 48).
22. V posuzované věci žalovaný těmito požadavkům nedostál. Krajský soud nemohl ani z podkladů obsažených ve správním spise zjistit rozhodné okolnosti, které by mohly vést k vypořádání námitek, jejichž hodnocení v napadeném rozhodnutí žalobce postrádá. Další podstatnou vadu soud shledal v absenci vypořádání důkazních návrhů, které žalobce uplatnil v doplnění odvolání, a které bezprostředně s těmito námitkami souvisely.
23. Ze správního spisu plyne, že žalobce podal dne 17. 3. 2022 blanketní odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Ten proto žalobce vyzval, aby odvolání doplnil ve lhůtě 5 dnů od doručení (doručeno dne 23. 3. 2022). Doplnění odvolání žalobce doručil prostřednictvím svého zmocněnce žalovanému dne 3. 4. 2022. Na tomto místě soud podotýká, že i pozdní doplnění odvolání nezbavuje správní orgán povinnosti se jím zabývat (srov. například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 4. 2019, č. j. 10 As 328/2018 - 32, bod 9). Jak totiž vyplývá z § 97 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, obviněný může v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení uvádět nové skutečnosti nebo důkazy. Zásada koncentrace řízení se tedy v přestupkovém řízení neuplatní.
24. Procesní stránka doplnění odvolání nicméně nepředstavuje spornou skutečnost mezi účastníky řízení. Žalovaný vzal na vědomí veškeré námitky uplatněné v doplnění

odvolání, neboť je přehledně shrnul v části II. napadeného rozhodnutí. V následujících částech napadeného rozhodnutí již ovšem na některé z těchto námitek více nereagoval. Pokud jde o námitku týkající se splnění podmínek vymezených v *Seznamu míst určených k měření rychlosti*, žalovaný skutečně uvedl pouze následující: „[m]ěření probíhalo v úseku, který byl určen Policií ČR. Podmínka součinnosti s Policií ČR, která je uvedena v ust. § 79a zákona o silničním provozu tak byla splněna. Úsek byl jasně a přesně stanoven a skutečnost, že měření probíhalo v tomto úseku, byla náležitě zadokumentována.“ K námitce nezákonnosti umístění dopravního značení B 20a poté neuvedl vůbec nic. Žalovaný se sice vyjádřil k viditelnosti dopravního značení na fotografii z měření rychlosti a dalších podkladech ve spisu, avšak otázku souladu umístění dopravního značení s právními předpisy již neposoudil.

25. Jedná se přitom o značně specifické odvolací námitky, jejichž vypořádání nelze ani implicitně dovodit z celkového zdůvodnění napadeného rozhodnutí. Nelze je ani rekonstruovat ze spisového materiálu, neboť to by vyžadovalo, aby žalovaný provedl dodatečné důkazy příslušnými podklady. Krajský soud je toho názoru, že ačkoliv není nezbytné trvat na důsledném vypořádání každé jednotlivé dílčí námitky účastníků řízení, nemůže tento přístup vést k úplné rezignaci na zdůvodnění alespoň toho, proč žalovaný nepovažoval za účelné se jimi více zabývat. Pokud žalobce navrhl za účelem ověření splnění podmínek dle § 79a zákona o silničním provozu provedení důkazu, že Městská policie doručila Policii ČR plán měření (tak jak požadovala v *Seznamu míst určených k měření rychlosti*), byl žalovaný povinen přinejmenším vypořádat, proč nepovažuje provedení daného důkazu za účelné, nebo naopak navržený důkaz zajistit a provést jej.
26. Ani okrajově se pak žalovaný nedotkl také námitky nezákonnosti umístění dopravního značení B 20a, kterou žalobce uvedl pod bodem 8 odvolání. Bez ohledu na případnou (ne)důvodnost této námitky nelze tento přístup akceptovat. Pokud by snad žalovaný považoval odvolací námitku za zjevně bezúspěšnou, je i přesto povinen uvést, proč tomu tak je, a svůj postup řádně zdůvodnit. Žalovanému současně nic nebránilo založit do spisu příslušné opatření obecné povahy a tím odvolací námitku vyvrátit. Krajský soud dále poukazuje na skutečnost, že v odvolání žalobce vznesl i jiné důkazní návrhy, jako například učinění dotazu na Policii ČR, zda nebylo stanovení daného úseku k měření změněno, nebo zajištění doručky k listině, kterou byla určena místa k měření. Aniž by krajský soud jakkoliv hodnotil důvodnost těchto námitek, není možné, aby žalovaný kompletně rezignoval na zdůvodnění, proč navržené důkazy neprovedl.
27. K námitce nepřezkoumatelnosti tak krajský soud uzavírá, že žalovaný skutečně opomněl vypořádat žalobcem uvedené odvolací námitky, přičemž nijak nereagoval také na související důkazní návrhy. Pakliže žalovaný nic z uvedeného neučinil, nemá krajský soud možnost přezkoumat napadené rozhodnutí v rozsahu žalobcem uvedených námitek. Současně nemůže tento nedostatek odstranit v soudním řízení, neboť by tímto postupem nahrazoval činnost správního orgánu v nepřípustném rozsahu. A ačkoliv se žalovaný pokusil na odvolací námitky reagovat ve svém vyjádření k žalobě, jedná se o postup, kterým nelze zhojit nedostatek odůvodnění napadeného rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2009, čj. 9 As 71/2008 - 109). Krajský soud se tedy ztotožnil s tvrzením žalobce a námitku nepřezkoumatelnosti shledal důvodnou.

IV.B Nedostatečné vymezení místa spáchání přestupku

28. V další části krajský soud posoudil námitku nedostatečného vymezení místa spáchání přestupku ve výroku napadeného rozhodnutí. Žalobce spatřuje rozpor tohoto vymezení se skutečnostmi, které plynou z podkladů pro vydání rozhodnutí. Tvrdí totiž, že ve výroku napadeného rozhodnutí je místo přestupku vymezeno jako „*ulice K Sokolovně, GPS 50°13'32.51" N, 15°50'22.93" E*“, a to na základě údajů obsažených v *Oznámení o podezření ze spáchání přestupku*. Jeho přílohou je však také písemnost s názvem *Nastavení GPS události č. 2020/05235*, v níž je na mapě označeno místo, ve kterém mělo probíhat měření rychlosti vozidla žalobce. Žalobce poukázal na to, že GPS souřadnice neodpovídají místu zakreslenému v přiložené mapě a jedná se tak o dvě odlišná místa.
29. Již na první pohled je patrné, že žalobcovo tvrzení se nezakládá na skutečném znění výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně a výroku napadeného rozhodnutí. Rozhodnutí vymezují místo spáchání přestupku jako „*ulici K Sokolovně ve směru od ulice Pod Kopcem směrem k ulici Zahradní*“. Až v další části výrokové věty se poté uvádí, že žalobcem řízenému motorovému vozidlu byla naměřena rychlost měřícím zařízením „*TruCAM v. č. TC005157 umístěným na GPS souřadnicích 15°50'22.93 E 50°13'32.51 N, na vzdálenost 136,5 m*“. Je tedy zřejmé, že GPS souřadnice neoznačují místo, ve kterém se nacházelo motorové vozidlo v době jeho měření, ale označují „pouze“ pozici měřícího zařízení. Z výstupu měření poté vyplývá, že měřené vozidlo se v okamžiku měření nacházelo ve vzdálenosti 136,5 metrů od měřícího zařízení.
30. Je však třeba uvést, že žalovaný původně ve shodě s žalobcem považoval vymezení místa spáchání přestupku v rozhodnutí správního orgánu I. stupně za nedostatečné, a proto jej zrušil rozhodnutím ze dne 15. 1. 2021, č. j. KUKHK-36631/DS/2020-4 Er. Konstatoval, že se správní orgán I. stupně nedostatečně zabýval otázkou úseku schváleného k měření, kde měření probíhalo, kde bylo stanoviště měřícího zařízení a kde začíná a končí omezení stanovené dopravní značkou. Městská policie sice doložila fotografickou mapu ulice K Sokolovně, ovšem bez jakéhokoliv popisu.
31. Tento nedostatek poté správní orgán I. stupně napravil a do správního spisu založil několik map s fotografiemi příslušného úseku (č. l. 39 až 43 správního spisu). Na mapách označil pozice dopravního značení omezujícího rychlost v daném úseku a především zaznamenal pozici měřícího zařízení společně s pozicí měřeného vozidla s přesností na celé metry. Krajský soud konstatuje, že podklady, které jsou nyní součástí správního spisu, nevzbuzují žádné pochybnosti o místě, ve kterém se nacházelo žalobcem řízené motorové vozidlo v okamžiku měření. Umístění měřícího zařízení je také jednoznačně prokázáno. Lze tedy považovat za prokázané, že žalobce spáchal přestupek v ulici K Sokolovně ve směru od ulice Pod Kopcem směrem k ulici Zahradní, a to v místě, kde byla snížena nejvyšší dovolená rychlost v daném svislou dopravní značkou „*B 20a – Nejvyšší dovolená rychlost*“ na 30 km/h. Námitku nejednoznačnosti určení místa spáchání přestupku tedy krajský soud shledal nedůvodnou.
32. Krajský soud k tomu dodává, že žalovaný tuto skutečnost v napadeném rozhodnutí řádně vypořádal. Přehledně shrnul přechodí průběh řízení, který jeho rozhodnutí předcházelo, a námitce určení místa měření se specificky věnoval zejména na straně 9 napadeného rozhodnutí. S žalobcem se proto nelze ztotožnit ani v té části námitky, podle níž z napadeného rozhodnutí není zřejmé, jak žalovaný vypořádal namítaný rozpor ve vymezení místa spáchání přestupku.

33. Soud považoval za nadbytečné provádět důkaz listinami, které žalobce přiložil k žalobě. Je tomu tak především z důvodu, že tyto listiny již vesměs jsou součástí správního spisu - tak je tomu v případě listiny zachycující vyobrazení GPS pozice měření, v případě fotografie dopravní značky B 20a a také přiblížené fotografie automobilu žalobce. Jinými slovy tyto důkazní návrhy pouze nepatrně odlišným způsobem zachycují totožné skutečnosti, které však již bez jakýchkoliv pochybností zachycují podklady obsažené ve správním spisu. Návrh na provedení důkazu fotografií prostoru křižovatky ul. K Sokolovně s ul. Zahradní pak krajský soud shledal bezpředmětným. Tímto důkazem žalobce zamýšlel prokázat, že se jeho vozidlo nacházelo v době měření až za křižovatkou s ul. Zahradní. Jak však krajský soud vyložil výše, tento závěr spolehlivě vyvrací podklady shromážděné správním orgánem I. stupně, které již jsou součástí správního spisu. Ani tento důkaz tedy krajský soud neprovedl.
34. Totožné důvody vedly krajský soud k tomu, že neprovedl důkaz ani listinami, které přiložil žalovaný ke svému vyjádření k žalobě. Navzdory tomu, že žalovaný výslovně nenavrhoval jejich provedení jako důkazu, jedná se podle krajského soudu opět o listiny, které buď jsou již přímo součástí správního spisu, nebo pouze odlišným způsobem zachycují identické okolnosti, které soud považuje za prokazané. O místě spáchání přestupku tak není žádných pochyb, přičemž tento závěr je možné učinit na základě podkladů obsažených v samotném spisovém materiálu.

V. Závěr a náklady řízení

35. Krajský soud z výše uvedených důvodů zrušil napadené rozhodnutí žalovaného a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku, je správní orgán v dalším řízení vázán (§ 78 odst. 1, 4 a 5 s. ř. s.). Žalovaný bude v dalším řízení povinen vypořádat odvolací námitku týkající se splnění dodatečných podmínek podle *Seznamu míst určených k měření rychlosti Městskou policií Hradec Králové* a také námitku nezákonnosti umístění dopravního značená B 20a. Současně je povinen zabývat se důkazními návrhy, které žalobce uvedl v souvislosti s nevypořádanými odvolacími námitkami.
36. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce byl ve věci úspěšný, krajský soud mu proto přiznal náhradu nákladů řízení. Žalobce má právo na náhradu zaplaceného soudního poplatku za žalobu proti rozhodnutí správního orgánu ve výši 3 000 Kč. Žalobce byl zastoupen advokátem, náleží mu proto také náhrada nákladů právní služby poskytnuté jeho zástupcem za dva úkony po 3 100 Kč (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby), včetně paušální náhrady hotových výdajů po 300 Kč [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d) a § 13 odst. 4 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)] – celkem 8 228 Kč včetně DPH (zástupce žalobce je plátcem DPH). Žalovaný je tedy povinen nahradit žalobci náklady řízení v celkové výši 11 228 Kč, a to do patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 30. listopadu 2022

Mgr. Tomáš Blažek v. r.
samosoudce